

DE RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG TE DENDERMONDE VAN 16 SEPTEMBER 2013

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

(...) zonder beroep, geboren te (...) op (...), van Albanese nationaliteit, wonende te (...) terzake vrijgelaten onder voorwaarden voor wat betreft de tenlasteleggingen A en B, bij beschikking van de heer onderzoeksrechter P. V. C. op 28.08.2012 deze voorwaarden verlengd zijnde ingevolge beschikking van de onderzoeksrechter P. V. C. op 12.11.2012.

Verdacht van : te 9400 Ninove op 27 augustus 2012 :

A. Onder een bevel of voorwaarde, mondeling, V. D. H. Jonathan te hebben bedreigd met een aanslag op personen of op eigendommen, waarop een criminele straf is gesteld, namelijk door de gezegden "als je de procedure verder zet, zal ik ook tot op het bot gaan. Ik ben bereid voor u in den bak te gaan zitten. Ik ben fier Albanees te zijn en ben een echte man die zal doen wat hij moet doen."

B. Bij inbreuk op de art. 1, 2, 3, 4, 5, 18, 19, 21, 27 en 28 van de Wet van 30.7.1981 tot bestraffing van bepaalde door racisme en xenofobie ingegeven daden waarin onder discriminatie verstaan wordt elke vorm van opzettelijke directe discriminatie, opzettelijk indirecte discriminatie, opdracht tot discrimineren en (...) op grond van de beschermde criteria in de zin van art. 444 van het Sw bedoelde omstandigheden, denkbeelden te hebben verspreid die gegrond zijn op rassensuperioriteit of rassenhaat, namelijk door de gezegden "wij hebben jarenlang de Turken tegengehouden en wij zijn maar met 3 miljoen Albanezen; mijn volk zijn echte mannen die de ganse wereld aankunnen en u kan ik ook wel aan; ik ben fier op mijn Albanese roots; ik zal handelen zoals het hoort omdat ik Albanees bloed in de aderen heb."

De rechtbank nam kennis van:

- de beschikking van de Raadkamer bij deze rechtbank van 5 maart 2013 waarbij beklaagde naar de correctionele rechtbank wordt verwezen voor de tenlasteleggingen A en B;
- de rechtsgeldig betekende dagvaarding van het OPENBAAR MINISTERIE dd. 11 april 2013 houdende dagstelling voor de zitting van de 19de kamer van 17 juni 2013. Op de zitting van 17 juni 2013 wordt de zaak in openbare terechtzitting behandeld en in beraad genomen;
- de processen-verbaal en de overige stukken van het dossier.

De rechtbank aanhoorde op de zitting van 17 juni 2013:

- het Openbaar Ministerie waargenomen door C. J., substituut procureur des Konings, in haar voordracht van de zaak en in haar eis;
- beklaagde in zijn middelen van verdediging, voorgedragen door mr. F., advocaat te Aalst;

1. De feiten

N.a.v. een verkeerscontrole op 27 augustus 2012 — feiten van rijden zonder rijbewijs door (...) en feiten van gebruik van drugs in het verkeer — blijkt dat beklaagde positief scoort bij een speekseltest voor het gebruik van THC, amfetamines en cocaïne. Vervolgens wordt hij overgebracht naar de burelen van de lokale politie te Ninove.

Tijdens de vaststellingen wordt politie-inspecteur V. d. H. Jonathan, die reeds 15 jaar werkzaam is bij de interventie van de PZ Ninove, meermaals bedreigd: als V d. H. de procedure verder zet, dan zal hij ook tot op het bot gaan. Beklaagde zegt ook dat hij bereid is voor hem in de gevangenis te zitten. Hij verklaart fier te zijn en zegt een echte man te zijn die zal doen wat hij moet doen. Hierbij slaat beklaagde op tafel en wijst hij met zijn wijsvinger naar de verbalisant, waarbij hij de verbalisant indringend aankijkt. Beklaagde begint ook een verhaal over het feit dat ze jarenlang de Turken hebben tegengehouden en over het feit dat ze maar met drie miljoen Albanezen zijn.

Beklaagde slaat zich meermaals op de borst, toont zijn ontbloot bovenlijf en zegt fier te zijn op zijn (...) roots. Hij zegt te zullen handelen zoals het hoort omdat hij (...) bloed in de aderen heeft. Hij toont nogmaals zijn ontbloot bovenlijf en telt de ribben. Hij verklaart ze allemaal te zullen breken.

Beklaagde zegt dat de verbalisant zijn leven heeft verpest en dat hij dit niet zal vergeten.

Hij verklaart al 10 jaar JOINTS te roken.

In verhoor verklaart V. d. H. Jonathan te vrezen dat beklaagde zijn geuite bedreigingen ten uitvoer zal brengen. Daar hij weet waar beklaagde toe in staat is, voelt hij zich reëel bedreigd in zijn fysieke integriteit. Hij verklaart dat hij in zijn 15

jaar lange carrière nog nooit door iemand op dergelijke wijze bedreigd werd in de uitoefening van zijn functie.

Tijdens zijn overbrenging naar het stedelijk bewaarhuis te Aalst deelt beklaagde de verbalisanten mee dat 'wanneer hij een Albanees uit zijn thuisland 10.000 euro geeft, deze tot alles bereid is'.

Beklaagde verklaart tijdens verhoor het volgende:

- hij verklaart sinds 2000 problemen te hebben met V. d. H. Jonathan. Die zoekt hem al 12 jaar lang;
- hij ontkent het (zwaar) gebruik van cocaïne en amfetamines. Cocaïne heeft hij al eens gesnoven;
- hij ontkent de bedreigingen en zal ze zeker niet uitvoeren.

2. Ten gronde

Het bij artikel 6.1 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden gewaarborgde recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat de beslissing op de strafvordering melding maakt van de overwegingen die de rechtbank van de schuld of onschuld van de beklaagde hebben overtuigd en dat zij minstens de voornaamste redenen aangeeft waarom de tenlasteleggingen al dan niet bewezen worden verklaard. Het recht op een eerlijke behandeling van de zaak houdt in dat, ook bij ontstentenis van een conclusie, de beslissing omtrent de schuld met redenen wordt omkleed (Cass. 8 juni 2011 (P.11.0570.F), N.C. 2012/2, 170-171).

De feiten van tenlastelegging A zijn zonder enige twijfel bewezen, gelet op de verklaringen van inspecteur V. d. H.. De rechtbank ziet geen reden om aan de verklaringen van een onbesproken verbalisant met 15 jaar dienst te twijfelen. Het lijdt ook geen twijfel dat inspecteur V. d. H. danig onder de indruk was van de feiten en dat hij kon vrezen dat beklaagde zijn bedreigingen ten uitvoer zou brengen. De bedreigingen van beklaagde zijn van die aard dat ze indruk maken op ieder redelijk persoon en niet alleen op een politieinspecteur met 15 jaar dienst. Het lijdt ook geen twijfel dat beklaagde zijn bedreigingen, ook al was hij onder invloed, wetens en willens heeft geuit en dat hij zich voldoende bewust was van de draagwijdte van zijn bedreigingen.

De constitutieve bestanddelen van tenlastelegging B zijn niet verenigd. De uitspraak werd immers niet gedaan in één van de in artikel 444 van het strafwetboek bedoelde omstandigheden zodat de vrijspraak zich opdringt.

3. Straftoemeting

De straf moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van beklaagde zoals die blijkt uit zijn strafrechtelijk verleden, gezinstoestand en arbeidssituatie, voor zover de rechtbank gekend. Niettemin dient de straftoemeting

niet enkel de vergeldingsbehoefte te dienen, doch moet deze ook oog hebben voor de algemene en speciale preventie. De sanctionering moet dan ook van aard zijn de beklagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken.

De feiten zijn ernstig. Bedreiging van politieagent kan onder geen beding worden getolereerd. Dit wijst op een gebrek aan respect zowel voor andermans persoon als voor de samenleving in zijn geheel, daar politiemensen dag in dag uit in de weer zijn om onze samenleving te ordenen, veiliger te maken en de burgers te beschermen.

Beklaagde heeft beperkte strafrechtelijke voorgaanden. Hij werd één maal door de politierechter veroordeeld en liep een werkstraf van 80 uur op voor feiten van opzettelijke slagen en verwondingen met arbeidsongeschiktheid (correctionele rechtbank Brussel 8 juni 2011).

Een principiële bestraffing dringt zich op. Gelet op de beperkte strafrechtelijke voorgaanden van beklagden wordt de gevangenisstraf volledig met uitstel opgelegd. De geldboete blijft effectief.

4. Burgerlijke vorderingen: ambtshalve aanhouden van de burgerlijke belangen

Omdat het door de beklagde gepleegde misdrijf mogelijk schade heeft veroorzaakt, houdt de rechtbank de burgerrechtelijke belangen ambtshalve aan, in toepassing van artikel 4 V.T.Sv., zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005).

Gelet op de genoemde artikelen en de hiernavolgende artikelen:

Wet van 15 juni 1935, art. 2, 11 tot 14, 21 tot 24, 31 tot 37, 40, 41;
Wetb. van strafvordering, art. 162, 182, 184, 185, 189, 190, 191, 194, 195;
Strafwetboek, art. 2, 40, 327;

Wet 5 maart 1952, art. 1; gew. programmawet 24.12.1993, art. 1; gew. art. 36 Wet 7.2.03; Art. 2 en 3 van de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen inzake justitie (B.S. 30.12.2011) (opdec.)

Art. 6 Programmawet II van 27.12.2006;

W.1.8.1985, art. 28, 29, gew. art. 1 K.B. 31.10.2005 (25 euro);

Wet van 29 juni 1964, art. 1, 8 gew. W. 10.2.1994; (uitstel)

OM DEZE REDENEN,
DE RECHTBANK, RECHTDOENDE TEGENSPRAAK t.a.v. de beklagde

OP STRAFGEBIED

SPREEKT beklagde VRIJ voor de tenlastelegging B

VERKLAART beklaagde schuldig aan de feiten van de tenlastelegging A en VEROORDEELT beklaagde voor het weerhouden feit tot een gevangenisstraf van ZES MAANDEN en een geldboete van HONDERD EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 600 euro bedragende;

Verstaat dat bij gebreke van betaling binnen de door de wet bepaalde tijd, de uitgesproken geldboete zal kunnen vervangen worden door een gevangenisstraf van 1 maand.

VERMITS de tegen beklaagde uitgesproken straf, te ondergaan als hoofdstraf, vijf jaar gevangenisstraf niet te bovengaat en de beklaagde nog geen veroordeling tot een criminele of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden opgelopen heeft, zijn er gronden om aan te nemen dat de veroordeelde zich aan de misdrijven zoals deze waarvoor hij werd gestraft niet meer zal schuldig maken;

GELAST bijgevolg gedurende een termijn van DRIE jaar GEWOON UITSTEL van de tenuitvoerlegging van geheel van de opgelegde hoofdgevangenisstraf;

ZEGT dat het uitstel van rechtswege herroepen wordt ingeval gedurende de proeftijd een nieuw misdrijf is gepleegd dat veroordeling tot een criminele straf of hoofdgevangenisstraf van meer dan zes maanden zonder uitstel ten gevolge heeft gehad.

Veroordeelt de beklaagde tot de gerechtskosten, deze kosten tot op heden begroot op de som van 37,54 euro.

Spreekt bovendien de verplichting uit om een bedrag van VIJFENTWINTIG EURO, met 50 opdecimen verhoogd, 150 euro bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het fonds tot financiële hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Legt de veroordeelde bovendien een vergoeding op voor de kostprijs van de strafprocedure van 51,20 euro overeenkomstig artikel 91, 2de lid en 148 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken, zoals gewijzigd bij K.B. van 13 november 2012 (B.S. 29/11/2012).

OP BURGERLIJK GEBIED

HOUDT de burgerlijke belangen ambtshalve verder AAN overeenkomstig artikel 4 van de Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering, zoals gewijzigd bij artikel 2 van de Wet van 13 april 2005 (B.S. 03.05.2005);

Aldus gewezen en uitgesproken in openbare terechtzitting van: ZESTIEN SEPTEMBER TWEEDUIZEND DERTIEN.

Aanwezig:

K. D'H., oudst aanwezig rechter, waarnemend voorzitter der kamer bij wettige
verhinderings van de Ondervoorzitter;

M. B. en V. R., rechters;

A. S., substituut-procureur des Konings ;

I. D. P., griffier,

Voor overeenkomstig afschrift afgeleverd aan de heer Procureur des Konings, ten
einde te voldoen aan zijn brief nr. D.994/5.1. van 2 juni 2000.

ZONDER RECHTSMIDDEL

Dendermonde, 12 november 2013

M. Myriam

griffier hoofd van dienst